

РЕШЕНИЕ

№ 15494

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **13246** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата ЗДвП.

Образувано е по жалба на Н. И. И. чрез адв. А.Д. от САК срещу Заповед за прилагане на ПАМ №25-4332-005377 от 05.11.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП, СДВР, по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП, с която е наложена ПАМ- прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е с невярно отразена фактическа обстановка и недопустимо ограничава жалбоподателя да упражнява правото си на собственост, като посочената в акта правна норма противоречи на целта за налагане на ПАМ, визирана в чл.22 от АПК, поради което е нарушен чл.4 от Конституцията. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, процесуалният му представител е депозирал становище, в което се иска отмяна на процесната ПАМ.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР се представлява от юрк. М., която счита издадената заповед за правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 03.11.2025г., в 7.30ч. в [населено място], на бул. Б. шосе с посока на движение от [населено място] към [населено място] водачът Н. И. И. управлява МПС - "Л." с ДК [рег.номер на МПС], собственост на трето лице, като не спира на подаден сигнал /стоп палка/ от униформен полицейски служител и ускорява скоростта в посока [населено място]. Автомобилът е преследван

и спрян за проверка в района на селото, [улица]. При проверката се установява, че водачът е с отнето СУМПС.

За установените нарушения по чл.103 и чл. 150а, ал.1 от ЗДвП е бил съставен АУАН серия ГА № 3304262 от 03.11.2025г.

Въз основа на АУАН, била издадена ЗППАМ №25-4332-005377 от 05.11.2025г. по чл.171, т.2а, б.“А“ от ЗДвП на полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Процесната ЗППАМ е издадена въз основа на съставен АУАН. При наличието на АУАН, чиято презумптивна доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП не е оборена, административнонаказващият орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка.

При издаване на процесната ЗППАМ не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

За принудителните административни мерки е налице уредба в нормата на чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Според нея, ПАМ се налагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях.

Според чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ се прилагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача на МПС административно нарушение, предвидено в хипотезата на същата, което се установява с АУАН, съставен от компетентните длъжностни лица по реда на ЗАНН. В случая е налице АУАН, с който е констатирано извършено административно нарушение. Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ.

В процесната заповед е посочена като основание за налагане на ПАМ разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "А" от ЗДвП., според която се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно

средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;

В случая, за да приложи ПАМ административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП хипотези, а именно – моторно превозно средство е управлявано от лице, чието СУМПС е отнето по реда на чл.171,т.1 от ЗДвП.

Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в ЗППАМ. Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ. Като писмено доказателство по делото е приет без оспорване от страните АУАН ГА № 3304262 от 03.11.2025г., издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма, като в частта на установяването са изложени факти, възприети лично от издателя му. АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

С оглед изложеното процесната ЗППАМ е законосъобразна и следва жалбата да бъде отхвърлена. При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като съдът намира за обосновано присъждането на разноски в размер от 100 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 10-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. И. И. срещу Заповед за прилагане на ПАМ №25-4332-005377 от 05.11.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП, СДВР, по чл.171, т.2а, б.„А“ от ЗДвП, с която е наложена ПАМ- прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Н. И. И. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски в размер на 100 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.